

hold til Bl. 7de Juni 1806, ere bortfæstede til Andre.

Den samme Bestemmelse skal ogsaa gjælde for saadanne Gaarde, der, istedetfor at være bortfæstede, ere givne i Forpagning paa et vist Aaremaal, overensstemmende med Fordn. 15de Juni 1792 § 11.

§§ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 bortfalde.

Til § 13 første Stykke føies:

„Dog har Godseieren, saafremt en saadan Bevilling ikke lyder paa et eller flere bestemte Fæstefæder, men paa Fæstefjord i Almindelighed, førend denne Lov kommer til Anvendelse, bestemt at opgive for Indenrigsministeriet, hvilket Jorder han vil have den anvendt paa, da han ellers ikke kan benytte samme.

Arvingerne efter de nærværende Fæstere af disse Gaarde blive derefter af Kongerigets særlige Finantsskaffe at udbetale en Trediedeel af disse Steders Værdi, hvilket Beløb udfinnes ved Taxationer, efter Indenrigsministerens Foranstaltning.“

Sidste Stykke bortfalder.

Her indføres følgende nye Paragrapher:

1. Den aftraadte Fæster eller Forpagter, som i Henhold til § 3 vil have en Fæstegaard sat til Auction, skal fremsætte sit Forlangende herom paa beviislig Maade til Godsseieren eller den, som træder i dennes Sted, samtdigt med Fæstets eller Forpagningens Opstige. I Tilfælde af Fæsteledighed ved Dødsfald, skal Arvingernes Forlangende fremsendes paa samme Maade, senest 6 Uger efter den Paagjældendes Dødsfald.

Inden 4 Uger, efterat et saadant Forlangende er freet, skal Godsseieren lade tage Syn og Taxation over Gaarden og dens Tilbehør, for at bestemme, hvad der muligviis maatte tilkomme Bonden eller hans Efterladte ved Fratrædelsen. Gaarden skal derpaa sættes til Auction med Alt, hvad der efter Fæstebrev eller Forpagningscontract og Synsforretning hører til samme, saaledes som den har været overdraget til og brugt af den Afgaaede.

Der maa kun holdes 3 Auctioner med 3 Ugers Mellemrum. Saalænge indtil den sidste

Auction er affholdt, er den som Fæster eller Forpagter Fratraadte eller Sammes Efterladte berettigede til at forblive paa Stedet, mod at opfylde de hidtil for Brugsretten bestaaende Betingelser.

Findes Panthavere, hvis Lærv skulle varetages, da forlænges den ovenanførte Frist, inden Taxationen foretages, saaledes at Beskjendtgjørelse af Forretningens Foretagelse kan skee 3 Gange efter hinanden i den Berlingsske politiske og Avertissementsstidende og i Stiftets Tidende.

2. Naar Gieren af Fæstegodsset har afhændet fra Godsset 9 Gaarde, efterat denne Lov er traadt i Kraft, det være ved mindelig Overeenskomst eller ved Salg ved Auction som ovenfor omtalt (§§), skal han være berettiget til, naar han kjøber den 10de, hvis Hartkorn dog ikke maa overskride $\frac{1}{3}$ Deel af de tidligere folgte 9 Gaarde, at besidde den med samme Ret, som om dens Tilliggende ikke var Bondefjord, og saaledes skal fremdeles Gieren efter 9 Gaardes Salg til Andre være berettiget til at kjøbe og beholde een for sig selv. Den i denne Paragraph indeholdte Berrettigelse skal dog ikke gjælde for offentlige Stiftelses og Embeders Bøndergods.

3. Nusker Godsseieren at anvende den i § givne Ret paa visse, bestemte Gaarde, istedetfor at tage hver tiende i den Følgeorden, hvori de blive sæsteledige, da maa han betegne dem inden eet Aar, efterat denne Lov er traadt i Kraft. Deres Hartkorn maa ikke samlet udgjøre over Tiendedelen af det Gods, han har bestemt til Bortsalg.

4. Enhver Eier eller Bestyrer af det under denne Lov hørende Fæstegods har inden sex Maaneder, efterat den er traadt i Kraft, at indgive ligelydende, nøiagtige Fortegnelse, affattede efter et Schema, som Indenrigsministeren dertil meddeler, over det ham tilhørende Bøndergods til Indenrigsministeriet, til Amtmanden og til Sogneforstanderskabet for det eller de Sogne, hvori Godsset er beliggende. Paa denne Fortegnelse maa tillige være anført, om der findes Panthavere, for